

PARLAMENT DEL PRESIDENT

Ara fa escassament un any, en la sessió inaugural del curs 1995-1996, que jo vaig presidir per primer cop, vaig referir-me a l'obertura que havia de dur a terme l'Institut a la societat dels països de llengua catalana, amb una major participació en la vida acadèmica i social, una major transparència d'allò que fa l'Institut i una presència més gran en la política científica nacional, com a assessor dels poders públics, creant opinió, promovent i coordinant projectes innovadors, etc.

Fer balanç del darrer any no és l'objectiu d'aquest parlament, però sí que cal assenyalar que el plantejament que féu el Consell Permanent representava un repte important per al mateix Consell Permanent, per a tots els membres de l'Institut i per a les societats filials. Aconseguir tenir uns objectius clars i ben definits, respectant la història però, sobretot, mirant cap al futur, aconseguir una plena activitat de les seccions i societats filials, aconseguir fer compatibles el doble aspecte d'acadèmia de la llengua catalana i d'acadèmia nacional de Catalunya, ha estat, repeteixo, un repte important. Un repte que, he de dir-ho, hem sabut vèncer molt bé. I ho puc dir així, tan clarament, perquè, si ho hem aconseguit, no és tant mèrit del Consell Permanent de l'Institut, ni molt menys del seu president, com dels acadèmics; dels membres numeraris i emèrits de l'Institut, dels presidents i socis de les societats científiques filials de l'Institut, ja que els membres i els presidents de les societats són l'Acadèmia. I tot aquest canvi l'hem fet en un any pressupostàriament difícil, amb retallades importants per tots costats.

Enumerar ara els nostres projectes per al curs 1996-1997 seria llarg i feixuc; ho hem fet, fa uns moments, en una sessió del Ple de l'Institut. Però sí que vull destacar aquí algunes de les accions que drem a terme.

En primer lloc, tot allò que ens correspon com a acadèmia de la llengua catalana. Internament, l'elaboració de la gramàtica —ja en marxa—, la participació en el Centre de Referència en Enginyeria Lingüística —ja aprovat—, la planificació lexicogràfica de l'Institut, la participació adequada en el TERMCAT, etc. Però també externament, enfortint les relacions amb les acadèmies de l'Estat espanyol amb competència normativa sobre les altres llengües de l'Estat i amb les altres institucions acadèmiques, com l'Instituto de España. També, reclamant i facilitant iniciatives que garanteixin la unitat de la llengua catalana i el seu ús correcte en tot el domini lingüístic català, promovent accions legislatives i de govern.

Però, com ja he expressat altres vegades, l'Institut d'Estudis Catalans no és només l'acadèmia de la llengua; és l'acadèmia nacional, amb tot el sentit que té aquest mot. La redacció d'una sèrie de reports sobre la recerca realitzada a Catalunya —els primers dels quals seran presentats el mes que ve—; la celebració de jornades científiques del més alt nivell —Llenguatge, Cervell i Conducta Verbal, el mes de novembre, i Física i Geometria, el de-

sembre, seran les primeres—; l'elaboració d'una estratègia per a la conservació i l'ús sostenible de la diversitat biològica a Catalunya —segons un acord amb el Departament de Medi Ambient—; la publicació del volum IV del Corpus Vitrearum Medii Aevi; el desenvolupament dels diversos projectes de recerca iniciats el curs passat en l'àmbit de les cinc seccions, etcètera. Tot plegat representa un volum d'activitat que ens dóna credibilitat i que genera en la societat aquella confiança tan necessària.

Si el treball científic és l'objectiu del nostre projecte, no podem oblidar les condicions materials en què es desenvolupa aquest treball. Em vull referir breument a l'edifici. L'Institut, d'acord amb l'Ajuntament de la ciutat —propietari de la Casa de Convalescència— i amb la Generalitat de Catalunya, ha encarregat un avantprojecte per a la restauració i rehabilitació d'aquesta casa on ens trobem, amb la ferma voluntat de poder signar un conveni a tres bandes que permeti començar les actuacions al més aviat possible de l'any que ve. Estic convençut, perquè així m'ho ha manifestat ell, que el conseller de Cultura, aquí present, coincideix amb mi en la necessitat d'aquesta restauració, i que facilitarà els mitjans necessaris perquè el projecte es pugui dur a terme.

Senyor conseller, senyor comissionat, els prego que transmetin al president de la Generalitat aquest projecte de treball fascinant; fascinant pel volum d'activitat que representa, però també pel nivell de responsabilitat i d'implicació de tots els membres de l'Institut i de les vint-i-cinc societats científiques filials. Un projecte que volem dur a terme amb tossuderia i ambició, però que requereix un tractament pressupostari més adequat que el de l'any passat.

La tasca de l'Institut d'Estudis Catalans és, sens dubte, una tasca col·lectiva. Deia fa poc Bernard Hauck, president de l'Acadèmia Suïssa de Ciències, dirigint-se als seus membres: «Hem d'assumir i realitzar conjuntament aquesta tasca, ja que vostès, a fi de comptes, són l'Acadèmia.» Aquí, a Catalunya, per dur a terme el programa que he esbossat, cal que tots els membres de l'Institut i de les societats filials l'assumeixin i el realitzin conjuntament, però cal, també, que la societat i els poders públics assumeixin decididament les seves responsabilitats envers l'acadèmia nacional, envers l'Institut d'Estudis Catalans.